

Радой Ралин

ОТНОВО

Сърцата ни вече жадуваха
любимия, родния кът
и всички отдавна сънуваха,
че тръгват в обратния път.

Бе заран дори неразсъмнала.
Тръбата ни в строя събра.
Наново бе пустата гръмнала –
последното наше ура!

Местата, където сме минали,
се мяркаха тъжно край нас.
Прощавайте, братя загинали,
ще помним, ще помним за вас.

И ние с очи се прощавахме
с безкрайния тих хоризонт –
туй всичко, което оставяхме,
доскоро се казваше фронт.

Туй всичко, което съзирахме,
ни ставаше родно сега.
И ние напълно разбирахме
внезапната наша тъга.

1954

КРАЙ

© 1954 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5848>]